

FAWOR (2) *sb m*

a oraz o *prawdopodobnie jasne (tak Cn)*.

N sg fawor (1). ◇ (lat.) A sg favorem (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XIX w.

Poparcie, wyróżnienie, względy; favor, gratia Cn [favores – łaska BartBydg; favor – życzliwość, wieszowanie Mącz 120a; – łaska, życzliwość Calep; fawor, łaska abo życzliwość nieporządna, zwłaszcza w zwierzchności, u urzędnika – favor Cn] (2) : dlatego aby się nie zdał bydz iawny, y znaczny fauor. Kwoli komu czyniony, gdyz ma kazdy Przyiaciela. ActReg 140.

Zwrot: »odnosić favorem« = cieszyć się poparciem (1): żeby Kr. IM w tych sędziach aequalitatem zachował [...] Bo gdzieby niektorzy mieli odnosić fauorem, czemu nie wsycy? ActReg 140.

Synonimy: folga, łaska, wieszowanie, życzliwość.

MK